

Prejudiciële vraag

Is het verenigbaar met artikel 8, lid 1, en artikel 6, lid 1, gelezen in samenhang met de overwegingen 33 en 34 van richtlijn 2016/343 ⁽¹⁾ alsmede met artikel 47, tweede alinea, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, wanneer een nationale wet bepaalt dat in de situatie waarin in de gerechtelijke fase van de strafprocedure verklaringen worden ingediend van getuigen die om objectieve redenen niet kunnen worden gehoord, welke getuigenverklaringen in de fase van het opsporingsonderzoek zijn afgelegd — waarbij deze getuigen in laatstgenoemde fase enkel door de vervolgende instantie, zonder deelname van de verdediging maar wel ten overstaan van een rechter, zijn verhoord en de vervolgende instantie reeds in die fase de deelname van de verdediging aan dit verhoor mogelijk had kunnen maken, maar dit niet heeft gedaan –, het recht van de verdachte om bij zijn proces aanwezig te zijn gewaarborgd is en de openbaar aanklager naar behoren voldoet aan zijn verplichting om de schuld van de verdachte te bewijzen?

⁽¹⁾ Richtlijn (EU) 2016/343 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2016 betreffende de versterking van bepaalde aspecten van het vermoeden van onschuld en van het recht om in strafprocedures bij de terechtzitting aanwezig te zijn (PB 2016, L 65, blz. 1).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarije)
op 4 juni 2021 — Strafzaak tegen HYA e.a.**

(Zaak C-349/21)

(2021/C 338/15)

Procestaal: *Bulgaars*

Verwijzende rechter

Spetsializiran nakazatelen sad

Partijen in de strafzaak

HYA e.a.

Prejudiciële vragen

Is een praktijk van de nationale rechterlijke instanties in strafprocedures op grond waarvan de rechter, wanneer hij machtiging verleent tot het aftappen, opnemen en opslaan van telefoongesprekken van verdachten, gebruikmaakt van een vooraf opgestelde tekst in algemene bewoordingen, waarin zonder enige individualisering enkel wordt gesteld dat de wettelijke bepalingen in acht zijn genomen, verenigbaar met artikel 15, lid 1, gelezen in samenhang met artikel 5, lid 1, en overweging 11 van richtlijn 2002/58 ⁽¹⁾?

Zo nee, is het dan in strijd met het Unierecht dat het nationale recht aldus wordt uitgelegd dat informatie die is verkregen als gevolg van een dergelijke machtiging, kan worden gebruikt om de tenlastelegging te bewijzen?

⁽¹⁾ Richtlijn 2002/58/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 juli 2002 betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie (PB 2002, L 201, blz. 37).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarije)
op 4 juni 2021 — Strafzaak tegen Spetsializirana prokuratura**

(Zaak C-350/21)

(2021/C 338/16)

Procestaal: *Bulgaars*

Verwijzende rechter

Spetsializiran nakazatelen sad

Partij in de strafzaak

Spetsializirana prokuratura

Prejudiciële vragen

Is een nationale wettelijke regeling [artikel 251b, lid 1, van de Zakon za elektronnite saobshtenia (wet inzake elektronische communicatie)] op grond waarvan ter bestrijding van zware criminaliteit alle verkeersgegevens (verkeers- en locatiegegevens van gebruikers van elektronische-communicatiemiddelen) gedurende een periode van zes maanden algemeen en ongedifferentieerd worden bewaard, maar die wel bepaalde waarborgen bevat, verenigbaar met artikel 15, lid 1, gelezen in samenhang met artikel 5, lid 1, en overweging 11 van richtlijn 2002/58 ⁽¹⁾?

Is een nationale wettelijke regeling [artikel 159a van de Nakazatelno-protsesualen kodeks (wetboek van strafvordering)] die de toegang tot verkeersgegevens niet beperkt tot wat strikt noodzakelijk is en die niet bepaalt dat personen van wie de verkeersgegevens voor de handhavingsautoriteiten toegankelijk zijn het recht hebben om daarvan, indien dit geen beletsel voor de strafprocedure vormt, in kennis te worden gesteld, noch dat zij beschikken over rechtsmiddelen tegen ongeoorloofde toegang, verenigbaar met artikel 15, lid 1, gelezen in samenhang met artikel 5, lid 1, en overweging 11 van richtlijn 2002/58?

⁽¹⁾ Richtlijn 2002/58/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 juli 2002 betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie (PB 2002, L 201, blz. 37).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Justice de paix du canton de Forest (België) op 4 juni 2021 — ZG / Beobank SA

(Zaak C-351/21)

(2021/C 338/17)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Justice de paix du canton de Forest

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: ZG

Verwerende partij: Beobank SA

Prejudiciële vragen

- 1) Rust ingevolge artikel 38, eerste alinea, onder a), van richtlijn 2007/64/EG ⁽¹⁾ een inspanningsverplichting dan wel een resultaatsverplichting op de dienstaanbieder met betrekking tot het verstrekken van “informatie betreffende de begunstigde”?
- 2) Valt onder de in deze bepaling genoemde “informatie betreffende de begunstigde” de informatie aan de hand waarvan kan worden vastgesteld welke natuurlijke of rechtspersoon de betaling heeft ontvangen?

⁽¹⁾ Richtlijn 2007/64/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 betreffende betalingsdiensten in de interne markt, tot wijziging van de richtlijnen 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG en 2006/48/EG, en tot intrekking van richtlijn 97/5/EG (PB 2007, L 319, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hof van Cassatie (België) op 9 juni 2021 — Tilman SA / Unilever Supply Chain Company AG

(Zaak C-358/21)

(2021/C 338/18)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Hof van Cassatie